

عنوان مقاله:

جایگاه فاطمه در فرهنگ شیعیان با تکیه بر سنخ شناسی احادیث و روایات متون شیعی قرن چهارم تا ششم

محل انتشار:

دوفصلنامه سیره پژوهی اهل بیت (ع)، دوره 2، شماره 3 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

زهرا صیامیان گرجی - دکتری تاریخ اسلام، عضو هیئت علمی گروه تاریخ دانشگاه شهید بهشتی

زهرا سمیعی - کارشناسی ارشد تاریخ تشیع، دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

در رویکرد تاریخی به فرهنگ شیعی امامی می توان جایگاه شخصیت های مذهبی در فرهنگ شیعیان را با تکیه بر مواجهه تاریخی با متون شیعی مورد بررسی قرار داد. فاطمه زهرا (س) از مهم ترین شخصیت هایی است که در عقاید و فرهنگ شیعی جایگاهی محوری دارد. فاطمه (س) به مثابه مرجع ارتباطی نبوت، امامت و ولایت در نظام عقاید شیعی شناخته شده است. فرهنگ شیعیان نیز در روند تاریخی تحولات جوامع شیعه از قرون اولیه تاریخ اسلام تا قرن ششم هجری، مجال برای معنا بخشی و حفظ و بازتولید این نظام عقیدتی بوده است. در عین حال مجامع حدیثی و متون شیعی از طریق احادیث و روایات منتسب به معصومین (ع) به عنوان منابع و مراجع فکر و فرهنگ شیعه، پیوند دهنده بین عقیده شیعی و فرهنگ شیعیان بود هاند. بر این مبنا در این مقاله با تکیه بر سنخ شناسی کمی و کیفی احادیث و روایات متون شیعی از قرن چهارم تا ششم هجری درباره فاطمه (س)، روند بازنمایی جایگاه فاطمه (س) در فرهنگ شیعیان مورد بررسی قرار گرفته است. ارتقای کمی و کیفی نگرش فضایل نگارانه به جایگاه فاطمه (س) از قرن چهارم تا ششم در احادیث منابع شیعی، نشان از برجسته شدن و اهمیت یافتن این وجه از ابعاد شخصیتی ایشان به عنوان الگویی اخلاقی و منبع ولایی در فرهنگ شیعیان است.

کلمات کلیدی:

فاطمه زهرا (س)، احادیث شیعی، ایران اسلامی قرون میانه، فرهنگ شیعیان امامی، متون شیعی امامیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/836301>

